

A kommunizmus kísértete a Huszártelepen

2015 május 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Veszélyes tévedés azt hinni, hogy a kommunizmus halott. Ez a kísértet, amely – mint Marx 1848. február 15-én, a Kommunista kiáltványban közhírré tette – a múlt század els? felében már javában járta Európát, ma is itt bolyong közöttünk.

„Az életben ez a legtöbb: a helyes gondolkodás. Akármilyen nagy esze van valakinek, ha nincs helyes gondolkodása, az eszével is csak bajt csinál magának.”

Németh László: Éget? Eszter

Igaz, nem azt az arcát mutatja, amelyet azok, akiknek személyes, feln?ttkori élményünk a magát „megvalósult szocializmusnak” nevez? rendszer, ismerni vélünk. Ez azonban a lényegen nem változtat.

Mi, a „béketábor” öregség felé ballagó lakói többnyire félreértjük a jelenséget, mert emlékeink tárában kommunista címszó alatt buta vidéki párttitkárok, tanácselnökök és más „elvtársak” sorakoznak. Számunkra a kommunizmus eszenciája a kádári krumplileves, a szochaza és a Trabant. Pedig ezek csupán az eszme megvalósulásában szükségszer? eltorzulásának, elnyomorodásának termékei.

A hatelemis elvtársak éppen azzal hosszabbították meg a kommunista kísérlet élettartamát, hogy a lényegét vonták ki bel?le, az élét csorbították ki, az erejét?l fosztották meg, amikor a kisemberek hétköznapi gyakorlatává puhították. A kommunizmus ugyanis lényegét tekintve a legkevésbé sem a suksük öl? katonatisztek, m?veletlen téeszelnökök és gyorstalpalós gyárigazgatók világa, hanem a magasan képzett értelmiségi elit halálos játéka. Akik számára a nép massza, agyag, amib?l világszobrász kezük új világrendet gyúrhat.

Marx életm?ve az emberiség egyik nagyszabású szellemi konstrukciója, és mint ilyen, figyelmet érdemel. Marx azonban tévedett, amikor saját korának társadalmi feszültségeit helyezte a kommunizmus értelmezésének középpontjába. Tévedett, amikor saját történelmi pillanatát kimerevítve, annak koordináta-rendszerébe próbálta beleszuszakolni a jöv?t. Egyebek mellett ez a tévedés tette elkerülhetetlenné a marxista kísérlet kudarcát.

Pedig maga a kommunizmus nem id?höz kötött. Annak legközepén ugyanis nem egy konkrét történelmi helyzet, hanem egy attit?d van: az a meggy?z?dés, hogy a társadalom m?ködésének törvényei teljes mértékben feltárhatók, e feltárás alapján a haladás legjobb iránya meghatározható – és ha már meghatározható, erkölcsi

kötelesség e haladás el?segítéséért minden eszközt megragadni.

„A Föld fog sarkából kid?lni…" – a kid?léshez való nekigyürk?zés, ez a kommunizmus lényege. Az a meggy?z?dés, hogy emberek egy csoportja képes meghatározni, hogy a többieknek mi a jó, és ennek a csoportnak erkölcsi felhatalmazása van rá, hogy ezt a jót kikényszerítse.

Akik ilyen meggy?z?désre jutnak, szinte mindig az okos, m?velt emberek közül kerülnek ki, akik önmaguknak és a világnak korábban sokszor bebizonyították, hogy képesek a bonyolult problémák megértésére és kezelésére. A nyugati és a keleti kommunizmus legközepén mindig okos embereket találunk, akiket nem a hatalom csábít (az a második generáció), hanem annak lehet?sége, hogy a puszta eszükkel új irányt szabhatnak a történelemnek. „Holnapra megforgatjuk az egész világot…"

Majdnem sikerült. És még nem adták fel.

A jogvédelem és a humanizmus álarca mögött a kommunizmus, az önmaguk meggy?z?désének mindenekfelettiségébe, önmaguk élcsapat voltába vetett hit indított támadást a görög katolikus egyház huszártelepi cigányiskolája ellen is. Történt, hogy néhány éve Nyíregyháza egyik belvárosi iskolája tagiskolát hozott létre a cigányok lakta Huszártelepen. Ebbe az iskolába természetesen cigány gyerekek jártak. Ami elég ok volt a Mohácsi Erzsébet vezette Esélyt a Hátrányos Helyzet? Gyermekeknek Alapítvány számára, hogy szegregáció címén pert indítson az iskola ellen. A rengeteg tényez? közül kiválasztottak egyet – a szegregációt –, és annak Prokrusztész-ágyába kényszerítették az egész ügyet. Nem számítottak az érintett gyerekek, nem számítottak a jó szándékú tanárok, nem számítottak a szül?k – csak az eszme számított.
A pert megnyerték, az iskolát bezárathatták. A város önkormányzata ezt követ?en az iskolát átadta a görög katolikus egyháznak, amely színvonalas felzárkóztatóintézménnyé fejlesztette.

A gyerekek, a szül?k és a tanárok szeretik, a pedagógiai munka sikeresen zajlik. És ami a lényeg: senkinek nem kötelez? oda járni, és senkit nem tiltanak ki onnan. Aki telepi lakos más iskolába akarja járatni a gyerekét, még bérlettámogatást is kap a várostól. De a többség nem akarja. Örül, hogy a gyereke olyan iskolába jár, ahol szeretik, ahol jól érzi magát, és ahol jók a tanárok, a felszerelés.

A kommunistát azonban a tények nem érdeklik, csak az elv. Mohácsiék az új iskola ellen is pert indítottak. Nem érdekelte ?ket a szül?k, a gyerekek, a tanárok véleménye – csak a sajátjuk.
Els? fokon nyertek – a bíróság újra elrendelte az iskola bezárását.

De másodfokon gy?zött a valóság. A Kúria joger?s ítéletében megállapította, hogy a huszártelepi iskolában semmiféle hátrányos megkülönböztetés nincs, az oktatás folyhat tovább.

Nemcsak a hazai cigányság életében mérföldk? ez az ítélet, hanem a hazai kommunizmus jöv?jét illet?en is. Joger?sen kimondatott, hogy a valóság fontosabb, mint az egyetlen társadalmi szempontra koncentráló elmélet. A testület, ha nem is így fogalmazott, a kommunista g?g, a hübrisz felett mondott ítéletet.

Amivel az önzetlenség álarca mögött lappangó önzésr?l is lerántotta a leplet. Hiszen a kommunista attit?d, miközben a legemberellenesebb, szeret az emberbarátság leplébe burkolózni. Aki így gondolkodik, meg akarja élni az „én jó ember vagyok, te pedig rossz ember vagy" élményét, önmagát különbnek akarja látni és érezni, mint a másikat. Az egész mögött ez az önzés lapul: hogy különbnek érezhesse magát.

Európa már-már felmérhetetlen mélység? demográfiai és ebb?l fakadóan kulturális válságot él át: lakossága megállíthatatlanul fogy, társadalma megállíthatatlanul öregszik, és közben új népvándorlás cunamija zúdul rá, elsöpréssel fenyegetve minden értéket, amelyet ma még magáénak vall. A kommunista azonban ebb?l a bonyolult problémahalmazból csak egyet hajlandó megfogalmazni: szegény menekültek szenvednek – és ?, a jó ember, segíteni akar nekik, miközben a többiek, az önz?k ezt megakadályozzák. Hogy mi lesz, ha Európa még a mainál is jobban megnyitja a határait, azzal már nem hajlandók foglalkozni.

Felel?s ember azonban ezt nem teheti meg. Felel?s ember nem az elveihez akarja szabni a világot, hanem a tapasztalataihoz igazítja a saját nézeteit. Ez a felismerés az alapja a konzervatív világképnek. Annak kimondása, hogy minden jelenség megfontolásra méltó, ha kiállta az id? próbáját, és minden kezdeményezéssel óvatosan kell bánni, amir?l még nincs tapasztalat. A kommunista hisz abban, hogy a dolgok próbája az ? esze, és neki joga van a saját igazságát ráer?ltetni a többiekre. A konzervatív viszont els?sorban nem a saját eszében bízik, hanem a saját tapasztalatában. Ami persze nem ment fel a gondolkodás alól, de óvatosságra int a saját

következtetéseinkkel kapcsolatban is.

Bencsik Gábor - www.napigazdasag.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló